

Downloaded via the EU tax law app / web

Za?asna izdaja

SODBA SODIŠ?A (peti senat)

z dne 8. junija 2017(*)

„Predhodno odlo?anje – ?len 56 PDEU – ?len 36 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru – Dav?na zakonodaja – Davek od dohodkov – Dav?na oprostitvev, ki se uporablja samo za obresti, ki jih pla?ajo banke, ki izpolnjujejo nekatere zakonske pogoje – Posredna diskriminacija – Banke s sede?em v Belgiji in banke s sede?em v drugi dr?zavi ?lanici“

V zadevi C?580/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo rechtbank van eerste aanleg West?Vlaanderen, afdeling Brugge (sodiš?e prve stopnje zahodne Flandrije, oddelek Brugge, Belgija) z odlo?bo z dne 28. oktobra 2015, ki je na Sodiš?e prispela 9. novembra 2015, v postopku

Maria Eugenia Van der Weegen,

Miguel Juan Van der Weegen,

Anna Pot,

v vlogi pravnih naslednikov Johannesesa Van der Weegna, preminuli,

Anna Pot

proti

Belgische Staat,

SODIŠ?E (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, K. Lenaerts, predsednik Sodiš?a, v funkciji sodnika petega senata, M. Berger (poro?evalka), A. Borg Barthet in F. Biltgen, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. septembra 2016,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za M. E. Van der Weegen, M. J. Van der Weegna in A. Pot C. Hendrickx in M. Vandendijk, odvetnika,
- za belgijsko vlado J.-C. Halleux in M. Jacobs, agenta, skupaj z S. D. D’Aiola, strokovnjak,
- za Evropsko komisijo W. Roels, agent,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 56 in 63 PDEU ter členov 36 in 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3, v nadaljevanju: Sporazum EGP).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Marijo Evgenijo Van der Weegen, Miguelom Juanom Van der Weegnom in Anno Pot, v vlogi pravnih naslednikov preminulega Johannesesa Van der Weegna, ter Anno Pot na eni strani in Belgische Staat (država Belgija) na drugi strani, in sicer zaradi zavrnitve ugodnosti davčne oprostitve za dohodke iz hranilne vloge v drugi državi članici kot v Kraljevini Belgiji.

Belgijsko pravo

3 Člen 21 zakona o davkih na dohodke (v nadaljevanju: CIR 1992) v različici, ki se je uporabljala v letu odmere 2010 (dohodki iz leta 2009), je določal:

„Dohodki iz kapitala in premišnega premoženja ne zajemajo:

[...]

5. prvega dela do višine 1.730 [EUR] (osnovni znesek 1.250 [EUR]) letno v zvezi z dohodki iz hranilnih vlog, ki jih brez običajne sklenitve vezave ali možnosti odpovedi prejmejo kreditne institucije s sedežem v Belgiji ter ki so urejeni z zakonom z dne 22. marca 1993 o položaju in nadzoru kreditnih institucij, pri čemer:

– morajo te vloge poleg tega ustrezati merilom, ki jih določa kralj na podlagi mnenja komisije za bančništvo, finance in zavarovanja [...] glede valute, v kateri so izraženi, glede pogojev in načinov dviga in obremenitev ter glede strukture, ravni in načina izražanja dohodkov na njihovi podlagi;

[...]“

4 Sodišče je v sodbi z dne 6. junija 2013, Komisija/Belgija (C-383/10, EU:C:2013:364), presodilo, da ta določba krši člen 56 PDEU in člen 36 Sporazuma EGP.

5 S členom 170 zakona z dne 25. aprila 2014 o določitvi različnih določb (*Moniteur belge* z dne 7. maja 2014, str. 36946, v nadaljevanju: zakon z dne 25. aprila 2014) je bil člen 21(5) CIR 1992 spremenjen, kot sledi:

„Dohodki iz naložb in premišnega premoženja ne zajemajo:

[...]

5. prvega dela do višine 1250 EUR (neindeksirani znesek) letno v zvezi z dohodki iz hranilnih vlog, ki jih brez običajne sklenitve vezave ali predhodne odpovedi prejmejo kreditne institucije iz člena 56(2), točka 2, podtočka (a), pri čemer:

– morajo te vloge poleg tega ustrezati merilom, ki jih določa kralj na podlagi mnenja nacionalne

banke Belgije in komisije za banništvo, finance in zavarovanja glede na njuno področje pristojnosti glede valute, v kateri so izraženi, glede pogojev in načinov dviga in obremenitev ter glede strukture, ravni in načina izračuna dohodkov na njihovi podlagi, oziroma kar zadeva vloge, ki jih prejmejo kreditne institucije s sedežem v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora, morajo te izpolnjevati ustrezne pogoje, ki so jih določili ustrezni pristojni organi druge države članice;

[...]"

6 Utemeljitev sprememb člena 21(5) CIR 1992 se glasi:

„Izpolnjevanje ustreznih pogojev pomeni, da morajo za hranilne vloge veljati enaki pogoji, ki so kot osnovni pogoji naštet tudi v členu 21(5) CIR 1992; poleg tega morajo izpolnjevati merila, ki so jih določili javni organi v zadevni državi članici glede valute, v kateri so hranilne vloge izražene, glede pogojev in načinov dviga in izplačil ter glede strukture, ravni in načina izračuna dohodkov na njihovi podlagi. Ta zadnjenavedena merila morajo ustrezati merilom, ki veljajo v Belgiji. To pomeni, da morajo imeti – ne da bi bila enaka – primerljiv obseg. [...]"

7 Kraljevi odlok z dne 27. avgusta 1993 o izvajanju CIR 1992 (*Moniteur belge* z dne 13. septembra 1993, str. 20096), kakor je bil spremenjen s kraljevim odlokom z dne 7. decembra 2008 (*Moniteur belge* z dne 22. decembra 2008, str. 67513) (v nadaljevanju: AR/CIR92) določa merila, ki jih morajo med drugim izpolnjevati hranilne vloge iz člena 21(5) CIR 1992, da se lahko zanje uporablja ta člen.

8 Člen 2 AR/CIR 92 določa:

„Da se lahko za hranilne vloge iz tega člena uporablja člen 21(5) [CIR 1992], morajo te med drugim izpolnjevati ta merila:

1. hranilne vloge morajo biti izražene v EUR;
2. obremenitve hranilnih vlog je mogoče neposredno ali prek tekočega računa izvesti samo za poravnavo naslednjih transakcij:
 - a) izplačila v gotovini;
 - b) prenos ali nakazilo – na drug način, ki ni enak trajnemu nalogu – na račun, ki je odprt v imenu imetnika hranilne vloge;
 - c) prenos na hranilno vlogo, ki je odprta pri isti instituciji v imenu zakonca ali sorodnika, do največ drugega kolena, imetnika hranilne vloge;

[...]

3. pogoji za dvig morajo depozitni instituciji dopuščati možnost, da lahko obremenitve v znesku, višjem od 1250 EUR, pogojuje z oddajo obvestila pet delovnih dni pred tem in jih omeji na 2500 EUR za pol meseca;

4. a) dohodki iz hranilnih vlog morajo biti sestavljeni izključno iz
– osnovnih obresti in

– premije za zvestobo;

b) osnovne obresti in premijo za zvestobo se izražuna po stopnji, izraženi na letni osnovi.

Vloge prinašajo osnovne obresti najpozneje od koledarskega dne po koledarskem dnevu vplačila in se prenehajo obrestovati od koledarskega dne dviga.

Vplačila in dvigi, izvedeni na isti koledarski dan, se za izračun osnovnih obresti in premije za zvestobo med seboj poračunajo.

Pridobljene osnovne obresti se enkrat na koledarsko leto nakažejo na vlogo, tako da se ta – z odstopanjem od drugega odstavka – od 1. januarja v letu obrestuje.

Imetnikom hranilnih vlog se ne morejo zaračunati obresti za limit.

Premija za zvestobo se pripiše vlogam, ki v obdobju dvanajstih zaporednih mesecev ostanejo vpisane na istem računu.

V primeru prenosa – drugače kot prek trajnega naloga – hranilne vloge na drugo hranilno vlogo, ki je v imenu istega imetnika odprta pri isti instituciji, se šteje, da obdobje za pridobitev premije za zvestobo za prvo hranilno vlogo ostane pridobljeno, če je znesek prenosa najmanj 500 EUR, zadevni imetnik pa v obdobju istega koledarskega leta ni izvedel že treh tovrstnih prenosov z iste hranilne vloge. [...]

c) obrestna mera za osnovne obresti, ki jo institucija določi za hranilne vloge, ki jih sprejme, ne sme presegati najvišje od teh stopenj:

– 3 %,

– obrestne mere za operacije glavnega refinanciranja Evropske centralne banke, ki se uporabi deseti dan v mesecu pred začetkom semestra v tekočem koledarskem letu.

Vsako zvišanje obrestne mere za osnovne obresti se ohrani v obdobju vsaj treh mesecev, razen v primeru znižanja obrestne mere za operacije glavnega refinanciranja Evropske centralne banke.

Ne glede na določbe točke (e) spodaj stopnja premije za zvestobo ne sme:

– preseči 50 % najvišje obrestne mere za osnovne obresti iz prvega odstavka. Če ta odstotek ni enak večkratniku desetine odstotka, se najvišja stopnja premije za zvestobo zaokroži navzdol na spodnjo desetino odstotka;

– biti nižja od 25 % obrestne mere za osnovne obresti. Če ta odstotek ni enak večkratniku desetine odstotka, se najnižja stopnja premije za zvestobo zaokroži navzdol na spodnjo desetino odstotka;

d) za vsako hranilno vlogo se v določenem trenutku uporabi le ena obrestna mera za osnovne obresti;

e) premija za zvestobo, ki se pripiše v določenem trenutku, je ista za nova vplačila in za vloge, za katere začne teči novo obdobje zvestobe. Brez poseganja v uporabo točke 4(b), sedmi odstavek, ostane premija za zvestobo, ki se uporabi pri vplačilu ali na začetku novega obdobja zvestobe, v celotnem obdobju zvestobe enaka;

5. depozitna institucija preuči, ali je dosežena meja, določena v členu 21(5) CIR 1992, vsaki,

ko se obračunajo osnovne obresti in premija za zvestobo, in za to upošteva vse zneske, dodeljene v davnem obdobju.“

9 Uprava je v zvezi s tem objavila okrožnico Circ. AAFisc št. 22/2014 (št. Ci.RH.231/633.479) z dne 12. junija 2014, ki v točki 2 z naslovom „Merila, ki jih morajo izpolnjevati tuje hranilne vloge, ki so zajete z oprostitvijo“, določa:

„4. V skladu s členom 21(5) CIR 1992 [...] morajo tuje hranilne vloge ustrezati merilom, ki jih določi zakonodajalec (ali javni organ, pristojen za izvrševanje davčne zakonodaje) in ki so bila predmet predhodnega mnenja nacionalne banke Belgije ter komisije za bančništvo, finance in zavarovanja.

5. Poleg tega morajo ta merila ustrezati merilom iz člena 2 AR/CIR 92 v zvezi z:

- valuto, v kateri so izražena;
- pogoji in načinu dvigov in obremenitev;
- strukturo, ravno in načinom izražanja dohodkov na njihovi podlagi.

Za podrobnosti v zvezi s temi merili se je treba sklicevati na člen 2 AR/CIR 92 [...]

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 J. Van der Weegen in A. Pot sta v davnih letih od 2010 do 2013 imela pet hranilnih vlog pri finančnih ustanovah s sedežem v drugi državi članici kot v Kraljevini Belgiji. Zahtevala sta priznanje davčne oprostitve, določene v členu 21(5) CIR 1992, kot je bil spremenjen z zakonom z dne 25. aprila 2014.

11 Ker nobena od teh institucij ni mogla dokazati, da hranilne vloge pri njej izpolnjujejo pogoje, ki ustrezajo pogojem, ki se uporabljajo za regulirane belgijske hranilne vloge, med drugim glede osnovnih obresti in premije za zvestobo, so belgijski davčni organi zavrnilo odobritev davčne oprostitve za dohodke, ki izhajajo iz te hranilne vloge.

12 J. Van der Weegen in A. Pot sta to odločbo izpodbijala pred predložitvenim sodiščem, ki se sprašuje glede združljivosti člena 21(5) CIR 1992, kot je bil spremenjen z zakonom z dne 25. aprila 2014, s pravom Unije.

13 V teh okoliščinah je rechtbank van eerste aanleg West Vlaanderen, afdeling Brugge (sodišče prve stopnje zahodne Flandrije, oddelek Brugge, Belgija), prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je člen 21(5) CIR 1992, kakor je bil spremenjen s členom 170 zakona z dne 25. aprila 2014, v nasprotju s členoma 56 in 63 PDEU ter členoma 36 in 40 Sporazuma EGP, ker sporna določba, čeprav se brez razlikovanja uporablja za domače in tuje ponudnike storitev, zahteva izpolnjevanje pogojev, ki ustrezajo tistim iz člena 2 kraljevega odloka o izvajanju CIR 1992 in ki so *de facto* specifični za belgijski trg, s čimer za tuje ponudnike storitev predstavljajo resno oviro pri ponujanju njihovih storitev v Belgiji?“

14 Iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, je razvidno, da je J. Van der Weegen umrl 20. januarja 2016. M. E. Van der Weegen, M. J. Van der Weegen in A. Pot so njegovi pravni nasledniki.

Vprašanje za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

15 Spomniti je treba, da je Sodišče v sodbi z dne 6. junija 2013, Komisija/Belgija (C-383/10, EU:C:2013:364), ugotovilo, da Kraljevina Belgija s tem, da je uzakonila in ohranila v veljavi ureditev, ki določa diskriminatorno obdavčitev obresti, ki jih plačajo banke nerezidentke, kar izhaja iz uporabe davčne oprostitve le za obresti, ki jih plačajo banke rezidentke, ni izpolnila obveznosti iz člena 56 PDEU in člena 36 Sporazuma EGP.

16 Po tej sodbi je bila ta ureditev spremenjena tako, da se davčna oprostitve zdaj uporablja tudi za obresti, ki jih plačujejo banke nerezidentke.

17 V skladu s CIR 1992, kot je bil spremenjen z zakonom z dne 25. aprila 2014, morajo zadevne hranilne vloge, zato da lahko vlagatelji uveljavljajo takšno oprostitve, izpolnjevati nekatera zakonska merila, kot so denominacija v EUR, omejitve dvigov in obremenitev ter način izražena dohodkov, ki morajo biti sestavljeni iz osnovnih obresti in premije za zvestobo.

18 CIR določa, da morajo vloge, ki jih prejmejo kreditne institucije s sedežem v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora, izpolnjevati ustrezne pogoje, ki so jih določili pristojni organi te druge države članice.

19 V skladu z obrazložitvijo zakona z dne 25. aprila 2014 „izpolnjevanje ustreznih pogojev pomeni, da morajo za hranilne vloge veljati enaki pogoji, ki so kot osnovni pogoji naštetih tudi v členu 21(5) CIR 1992“.

20 Na obravnavi pred Sodiščem je belgijska vlada pojasnila, da je treba to besedilo razumeti tako, da ni treba, da so pogoji, ki veljajo za hranilne vloge bank s sedežem v državi članici, ki ni Belgija, enaki pogojem, ki veljajo za banke s sedežem v Belgiji, temveč zadostuje, da gre za ustrezne pogoje.

21 Vendar je treba ugotoviti, da ne glede na to vprašanje ni sporno, da mora hranilna vloga pri banki s sedežem v Belgiji ali pri banki s sedežem v tujini, zato da je lahko deležna zadevne davčne oprostitve, vsekakor izpolnjevati zlasti dva pogoja.

22 Na eni strani morajo za tak varčevalni račun veljati nekatere omejitve glede načinov in pogojev za dvige in obremenitve tega računa, na drugi strani pa morajo biti dohodki iz takega računa hkrati sestavljeni iz osnovnih obresti in premije za zvestobo.

23 Na to vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, je treba odgovoriti ob upoštevanju teh ugotovitev.

Vprašanje za predhodno odločanje

24 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 56 in 63 PDEU ter člena 36 in 40 Sporazuma EGP razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi davčne oprostitve, kot je ta iz člena 21(5) CIR 1992, kot je bil spremenjen z zakonom z dne 25. aprila 2014, ki se, čeprav se brez razlikovanja uporablja za dohodke iz hranilnih vlog pri ponudnikih bančnih storitev s sedežem v Belgiji ali v drugi državi članici EGP, uporablja za dohodke iz hranilnih vlog pri bankah, ki izpolnjujejo pogoje, ki so *de facto* specifični samo za nacionalni trg.

25 Za odgovor na to vprašanje je treba najprej ugotoviti, da se taka nacionalna ureditev sicer lahko uvršča v okvir dveh temeljnih svoboščin, ki jih je izpostavilo predložitveno sodišče, vendar to

ne spremeni dejstva, da bi bili morebitni omejevalni u?inki te ureditve na prosti pretok kapitala le neizogibna posledica morebitnih omejitev svobode opravljanja storitev. ?e pa nacionalni ukrep vpliva hkrati na ve? temeljnih svoboš?in, ga Sodiš?e na?eloma preizkusi zgolj glede na eno od teh, ?e je o?itno, da so druge v okoliš?inah obravnavanega primera drugotnega pomena v razmerju do prve in se ji lahko pridru?ijo (glej po analogiji sodbe z dne 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional in Bwin International, C?42/07, EU:C:2009:519, to?ka 47; z dne 11. marca 2010, Attanasio Group, C?384/08, EU:C:2010:133, to?ka 40, in sklep z dne 28. septembra 2016, Durante, C?438/15, neobjavljen, EU:C:2016:728, to?ka 14).

26 Iz tega sledi, da je treba zadevno ureditev dav?nih oprostitev preizkusiti izklju?no glede na ?len 56 PDEU in ?len 36 Sporazuma EGP.

27 Poleg tega je treba ugotoviti, da so ban?ne storitve storitve v smislu ?lena 57 PDEU. Vendar ?len 56 PDEU nasprotuje uporabi vsakršne nacionalne zakonodaje, ki bi brez objektivne utemeljitve ovirala možnost ponudnika storitev, da to svobodo u?inkovito uresni?uje (glej v tem smislu sodbo z dne 14. januarja 2016, Komisija/Gr?ija, C?66/15, neobjavljena, EU:C:2016:5, to?ka 22 in navedena sodna praksa).

28 V tem primeru je bila z zakonodajo iz postopka v glavni stvari vzpostavljena dav?na ureditev, ki se brez razlikovanja uporablja za dohodke iz hranilne vloge, ki jih izpla?ajo banke s sede?em v Belgiji, in za dohodke, ki jih izpla?ajo banke s sede?em v drugi dr?zavi ?lanici.

29 Vendar tudi nacionalna zakonodaja, ki brez razlikovanja velja za vse storitve, ne glede na kraj sede?a ponudnika, lahko omejuje svobodo opravljanja storitev, ?e ugodnost pridrži samo za uporabnike storitev, ki izpolnjujejo dolo?ene pogoje, ki so *de facto* specifi?ni za nacionalni trg, in tako prikrajša za to ugodnost uporabnike drugih, v bistvu podobnih storitev, ki pa ne izpolnjujejo posebnih pogojev iz te zakonodaje. Takšna zakonodaja vpliva na sam polo?aj uporabnikov storitev in jih torej odvr?a od nekaterih ponudnikov, ker storitve, ki jih zadnji ponujajo, ne izpolnjujejo pogojev, predpisanih s to zakonodajo, ter tako pogojuje dostop do trga (glej v tem smislu sodbo z dne 10. maja 1995, Alpine Investments, C?384/93, EU:C:1995:126, to?ke od 26 do 28 in od 35 do 38, in sodbo z dne 10. novembra 2011, Komisija/Portugalska, C?212/09, EU:C:2011:717, to?ka 65 in navedena sodna praksa).

30 Prvi?, treba je torej preveriti, ali nacionalna zakonodaja iz postopka v glavni stvari, ?eprav se uporablja brez razlikovanja, ustvarja ovire za svobodno opravljanje storitev.

31 V zvezi s tem je treba poudariti, kot je navedeno v okro?nici Circ. AAFisc št. 22/2014, da morajo vloge ustrezati merilom iz ?lena 2 AR/CIR 92, v skladu s katerimi morajo biti dvigi s teh vlog omejeni, zato da se zadnje razlikujejo od teko?ega ra?una, dohodki iz hranilnih vlog pa morajo biti obvezno sestavljeni iz osnovnih obresti in premije za zvestobo.

32 Iz pojasnil, ki so jih podale zadevne stranke na obravnavi pred Sodiš?em, je prav tako razvidno, da v drugih dr?zavah ?lanicah EGP, ki niso Kraljevina Belgija, ne obstaja ureditev hranilnih vlog, ki izpolnjuje zahteve iz ?lena 2 AR/CIR 92, zlasti tiste v zvezi z dohodki iz takšne vloge. Zdi se, da je ta vrsta dohodka posebnost belgijskega ban?nega trga.

33 Zadevna nacionalna zakonodaja, čeprav se uporablja brez razlikovanja za dohodke iz varovalnih računov, odprtih pri ustanovah s sedežem v Belgiji, in za račune, ki so odprti v drugi državi članici EGP, prvič, dejansko odvrta belgijske rezidente od tega, da bi uporabljali storitve bank s sedežem v teh drugih državah članicah, in od tega, da bi pri teh bankah odprli ali obdržali varovalne račune, ker obresti, ki jih te banke plačajo, ne morejo biti predmet zadevne davčne oprostitve, zlasti zato, ker dohodki iz hranilnih vlog niso sestavljeni iz osnovnih obresti in premije za zvestobo.

34 Na drugi strani takšna zakonodaja odvrta imetnike varovalnega računa pri banki s sedežem v Belgiji, ki izpolnjuje pogoje za oprostitve, od tega, da bi prenesli svoje prihranke v banko s sedežem v drugi državi članici, ki ne ponuja računov, ki izpolnjujejo te pogoje.

35 Zato lahko ta zakonodaja pomeni oviro za svobodo opravljanja storitev, ki je na celoma s členom 56, prvi odstavek, PDEU prepovedana, ker za ponudnike storitev s sedežem v drugi državi članici pogojuje dostop do belgijskega bančnega trga, kar mora preveriti predložitveno sodišče, zlasti ob upoštevanju elementov iz točke 29 te sodbe.

36 Drugič, preveriti je treba, ali je taka ovira lahko utemeljena z razlogi, ki jih je navedla belgijska vlada.

37 Opozoriti je treba, da je mogoče nacionalne ukrepe, ki lahko ovirajo ali zmanjšujejo privlačnost uresničevanja temeljnih svobod, zagotovljenih s Pogodbo, vendarle dopustiti, če se z njimi uresničujejo cilji v splošnem interesu, če so primerni za zagotovitev uresnitve teh ciljev in če ne presegajo tega, kar je nujno za uresnitev teh ciljev (glej sodbo z dne 6. junija 2013, Komisija/Belgija, C-383/10, EU:C:2013:364, točka 49 in navedena sodna praksa).

38 Belgijska vlada zatrjuje, da zadevna zakonodaja prispeva k varstvu potrošnikov. Pojasnjuje, da je za to nujno, da imajo belgijski rezidenti varovalni račun, ki je trajen, zaščiteno, stabilen, zadosten in brez tveganja, zato da jim omogoča kritje velikih ali nepredvidenih izdatkov.

39 V zvezi s tem je Sodišče presodilo, da je varstvo potrošnikov eden od nujnih razlogov v splošnem interesu, s katerimi se lahko upraviči omejitev svobode opravljanja storitev (glej zlasti sodbo z dne 23. januarja 2014, Komisija/Belgija, C-296/12, EU:C:2014:24, točka 47).

40 Predložitveno sodišče mora zato preveriti, na eni strani, ali zadevna zakonodaja ustreza takšnemu razlogu v splošnem interesu.

41 Na drugi strani se mora prepričati, da zadevna ureditev obdavčitve – pod pogojem, da dejansko sledi takšnemu cilju – ne presega tega, kar je potrebno za doseg tega cilja, in spoštuje načelo sorazmernosti.

42 Tudi ob predpostavki, da zadevna ureditev ustreza razlogu v splošnem interesu, ker dejansko odreja davčno oprostitve za vse dohodke iz varovalnih računov, razpoložljivih na notranjem trgu – razen za dohodke iz računov na bankah s sedežem v Belgiji – ta ureditev lahko izključi varovalne račune, ki so odprti pri bančnih institucijah, zlasti pri drugih bančnih institucijah, ki niso belgijske, ki pa omogočajo uresničevanje istega cilja, kot je cilj, ki mu sledi ta ureditev, namreč varstvo potrošnikov. Zlasti na podlagi nobenega od argumentov, navedenih pred Sodiščem, ni mogoče sklepati, da bi bila uporaba pogojev iz člena 2 AR/CIR 92 v zvezi z dohodki iz vloge nujna za uresnitev tega cilja.

43 Zato se ni mogoče sklicevati na varstvo potrošnikov, da se utemelji zadevna ovira za svobodo opravljanja storitev.

44 V zvezi s členom 36 Sporazuma EGP je treba spomniti, da je ta določba podobna tisti iz člena 56 PDEU, tako da preudarki v zvezi s tem členom, navedeni v točkah od 27 do 43 te sodbe, veljajo tudi za ta člen 36.

45 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da je treba na predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 56 PDEU in člen 36 Sporazuma EGP razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki vzpostavlja nacionalno ureditev davčne oprostitve, v delu, v katerem zadnja – čeprav se brez razlikovanja uporablja za dohodke iz hranilnih vlog pri ponudnikih bančnih storitev s sedežem v Belgiji ali v drugi državi članici EGP – pogojuje dostop do belgijskega bančnega trga ponudnikom storitev s sedežem v drugih državah članicah, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (peti senat) razsodilo:

člen 56 PDEU in člen 36 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki vzpostavlja nacionalno ureditev davčne oprostitve, v delu, v katerem zadnja – čeprav se brez razlikovanja uporablja za dohodke iz hranilnih vlog pri ponudnikih bančnih storitev s sedežem v Belgiji ali v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora – pogojuje dostop do belgijskega bančnega trga ponudnikom storitev s sedežem v drugih državah članicah, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi

* Jezik postopka: nizozemščina.